

Publicerad 2024-04-16 03:03 av Struntstrunt

finkrossad morgondagg

Bokhyllans kanter expanderar fogarnas dolda lögn
sjudande blodsband hänger samman i uppslagsverkets kanoniska sammanställning
ark av bark driver på stämningen, den mjukt upproriska
vi dricker te med upphöjdhet och nagelfarande hemlighetsmakeri

Rummet ter sig spegelvänt, mina vänner ser mig inte längre
det är en patetisk sabelexercis som förråder mig i slutet
det utforskade hatet som sticker mig i ryggen
dolkstötar av finkrossad morgondagg oxiderar min bläcktrumma

Balansakten är total; vi är på spänn och låter ljuden vägleda
saluterar våra fingerstrålar i hopp om att inte övertalas till lögn
ljudet från den astrala vindskupan håller mig vaken om natten
svetten rinner längst med min sedlighetsprincip

Ljudet av en bläckpatronen som läggs i omlopp
stunden innan eldflammans eroderande effekt på livslusten
den ovedersägliga konsekvensen av Alexandrias förstörelse
sanningen om allt fanns där, nu famlar vi i evigt mörker

Katakombens tillflykt; håligheten som sväljer all ord
lämnar kloaken till bredden fylld av slam och ben
den djupt gröna färgen av murket svek grasserade mitt samvete
gröna flaskänglar skänker den totala trösten.

Det bästa för oss; det nödvändiga.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Struntstrunt med Poeter.se id #105265 innehar upphovsrätten